

Friends for Africa

Positieve ontwikkelingen

Beste Friends for Africa, sinds de vorige nieuwsbrief zijn er weer een hoop (positieve) dingen gebeurd. Hierover zal ik u in deze nieuwsbrief alles vertellen. Verder ben ik blij dat ik u kan vertellen dat er in de kleine zes maanden dat Friends for Africa nu bestaat een totaalbedrag van €1057,95 is opgehaald. Iets waar we met zijn allen trots op mogen zijn!

Vastenactieproject

In de vorige nieuwsbrief heb ik al verteld dat FfA in aanmerking zou komen om als nevenproject van de vastenactie van Scholengemeenschap Sint Ursula gekozen te worden.

Ik heb vorige week te horen gekregen dat de leerlingenraad Friends for Africa ook daadwerkelijk uitgekozen heeft. De vastenactie zal plaatsvinden in week 10 en een deel van de opbrengst zal dus naar FfA gaan. Verwacht wordt dat dit een ruime €1000,- zal opleveren!

Voor meer informatie kunt u kijken op www.ursula.nl/starthor.htm Klik op vastenactie 2005.

Oprichten van stichting

Met het geld van de vastenactie erbij zullen onze inkomsten weer een stuk groeien. Ik wil dan ook overgaan tot het oprichten van een officiële stichting. Natuurlijk wordt u hiervan op de hoogte gehouden.

Nieuw Project: Opvanghuis in Umazizhake

Umazizhake, wat 'samen vooruit' betekent, is een township (arme buurt) in het dorp Graaff-Reinet. Hier ligt een opvanghuis voor gehandicapte kinderen.

Zonder opvang zouden deze kinderen op straat rondzwerven en makkelijk misbruikt kunnen worden. De ouders zijn vaak niet geïnteresseerd in een verstandelijk gehandicapt kind. In het opvanghuis leren ze de basisbeginselen zoals tanden poetsen, zelf aankleden en wassen en eenvoudige handelingen zoals het maken van mandjes van zakken, kralen rijgen enzovoorts.

Onze contactpersonen Bob en Marloes (beiden tourleader in Zuid-Afrika) komen regelmatig in dit opvanghuis via de reizen die zij begeleiden. Ze proberen dan te voorzien in de meest noodzakelijke spullen, bijvoorbeeld grootverpakkingen jam, pindakaas en melkpoeder. Zo hebben deze kinderen weer een tijdje genoeg te eten. Wij willen ze bij deze hulp gaan helpen. Dit zal gebeuren door regelmatig een kleiner bedrag over te maken. De afgelopen maand zijn de eerste €150,- overgemaakt.

De foto's in deze nieuwsbrief heeft Bob ons toegestuurd.

Janai Children's Home

Janai Children's Home bestaat uit een Zuid-Afrikaans echtpaar, Kelaine en Martin, met 21 geadopteerde kinderen. Bijna alle kinderen –de leeftijd variërend van 18 maanden tot 15 jaar- waren zwaar getraumatiseerd en enkelen zijn gehandicapt of ziek.

We hebben hun enige tijd terug de eerste €500,- overgemaakt. Ze waren erg ontroerd door deze gulle gift en willen jullie allemaal heel graag ontzettend bedanken. Ze zijn bezig met slaapkamers aanbouwen en kunnen het geld dus erg goed gebruiken.

Veel van de kinderen konden voorheen niet naar school door een leerachterstand of een achterstand in hun ontwikkeling. Met veel aandacht en liefde hebben ze deze kinderen thuis les gegeven en ze zijn dit schooljaar (begint in Afrika na de kerstvakantie) allemaal door de test gekomen en gaan nu dus naar een 'normale' of 'speciale' school. Een mooie beloning voor het harde werken!

Meer informatie over Janai kunt u later in deze nieuwsbrief lezen.

Even aan u voorstellen: Marloes

Marloes Bayings is geboren en opgegroeid in Nederland. Via haar werk in 't toerisme heeft ze al op verschillende plaatsen over heel de wereld gewoond en gewerkt, en woont nu al meerdere jaren in Zuid-Afrika. Ze vertelt hieronder meer over haar persoonlijke ervaringen met het opvanghuis in Graaff-Reinet en Janai Children's Home.

"Het project in Graaff Reinet is een school voor geestelijk en lichamelijk gehandicapte kinderen. Maar er zijn ook gezonde kinderen. Dit werkt fantastisch. De "zieke" kinderen zien namelijk hoe bijvoorbeeld de "gezonde" kinderen kruipen en lopen. Ze gaan dit dan nadoen wat tot gevolg heeft dat sommige van hen nu ook kunnen kruipen, lopen en praten. De school, genaamd Khanyisa, is in de township. Je kunt je voorstellen dat een lichamelijk of geestelijk gehandicapt kind daar helemaal geen kans heeft in het leven. Ze worden vaak verwaarloosd of aan hun lot overgelaten. Dit omdat de ouders en de gemeenschap zich geen raad weet wat te doen met het kind. Ook zijn een aantal van hen misbruikt.

De school heeft ook een klas met "volwassen" geestelijk gehandicapte kinderen. Zij zullen nooit naar een normale school kunnen. Hier leren ze om zoveel mogelijk voor zichzelf te kunnen zorgen. Door zich bijv. zelf te kunnen aankleden maar ook door het leren van kleine werkzaamheden, zoals het maken van handwerk. Dit stimuleert hun gevoel van eigen waarde en geeft hen veel zelfvertrouwen. De school krijgt erg weinig subsidie en beschikt dus niet over veel middelen. De ouders betalen naar draagkracht. Als ze geen geld hebben kunnen de kinderen toch naar deze school. Maar ja, dan is er natuurlijk maar weinig geld voor eten. Als Bob of ik in Graaff Reinet zijn en de township tour doen bezoeken we altijd deze school. We kennen het hoofd van de school inmiddels redelijk goed, maar geld geven werkt niet. Je weet nooit in wiens zak het beland en of het wel voor de kinderen besteed wordt. We geloven meer in het aanschaffen van spullen of van bijv. een grote zak mais, meel of rijst. Op dit moment ben ik aan het inventariseren wat men op de school dringend nodig heeft, zodat we dit kunnen gaan aanschaffen. Ik wil dit dan gaan brengen en wil hier dan ook een tijdje les geven.

Dan wat meer over Janai children's Home. Dit is een heel ander project met een hele andere achtergrond. Ik vind het absoluut fantastisch wat Kelaine en Martin doen. Ze zorgen voor 21 kinderen!! Dit terwijl ze geen subsidie krijgen en Martin een "gewone" baan heeft bij Eskom (het energie bedrijf van Zuid-Afrika). We leven hier in een land waar het Aids probleem heel erg groot is. Vele kinderen zullen opgroeien zonder ouders en als ze met Aids of HIV geboren worden zullen ze niet ouder worden dan ca. 2 jaar. Vele kinderen zullen dus nooit de warmte kennen van een "gezin" en een familie. Binnen nu en een paar jaar valt er bijna een hele generatie weg. Erg veel vrouwen die zwanger zijn (en weten dat ze ziek zijn) leggen hun pas geboren baby in een vuilnisbak of laten het achter in het ziekenhuis. Dit kan natuurlijk geen gemakkelijke beslissing zijn, maar deze moeders hopen dat hun kind gevonden wordt door iemand die het een betere toekomst zal geven. Wat Kelaine en Martin doen is heel bijzonder. Ze zijn een echte vader en moeder voor 21 kinderen. Deze kinderen groeien op in de warmte van een gezin. In een land waar apartheid nog niet zo lang geleden is afgeschaft is het voor een blank echtpaar nog steeds best vreemd om voor 21 "anders gekleurde" kinderen te zorgen. Niet alle blanke mensen in dit land kunnen dat begrijpen. Ze hebben dan ook best te maken gehad met veel tegenstand. Vooral in het vorige huis waar ze woonden, vond de buurt het maar helemaal niets. Ze zijn dan ook eigenlijk weggejaagd en besloten om buiten de bebouwde kom te gaan wonen. Gelukkig zijn er nu steeds meer mensen die toch wel veel bewondering voor ze hebben en die donaties geven in de vorm van geld of spullen. Hier zijn ze natuurlijk heel blij mee, want alles helpt!! Op dit moment zijn ze heel druk bezig met de bouw van extra slaap- en badkamers. Dit is dringend nodig omdat alle kinderen nu samen in 3 kamers slapen. Het is een hele missie om hier genoeg geld voor te krijgen want er is veel nodig; cement, bakstenen, verf, een dak enz. enz. Vele van de kinderen hebben een extra speciaal plekje in mijn hart. Het zijn de kinderen die ik les gaf omdat ze niet naar een "normale" of "speciale" school konden. Met hen heb ik een erg speciale band gekregen en ze echt zien "groeien". Een voorbeeld is Matthew. Hij was 14 maanden toen Kelaine hem vond in een ziekenhuis. Hij was gewikkeld in doeken, net als ze doen bij pasgeboren babies, en woog slechts 5 kilo. Hij had een enorme achterstand, kon niet zitten of een fles vast houden. Al snel bleek dat hij verlamd was van het puntje van zijn neus tot net onder zijn keel. De prognose was dat hij nooit normaal zou kunnen slikken, laat staan praten. En dat hij door deze ziekte ook niet oud zou worden.....

Maar door alle liefde en zorg die hij kreeg van Kelaine, Martin en zijn broertjes en zusjes veranderde alles. Het slikken gaat een heel stuk beter en hij kan nu ook echt een beetje praten. Elke keer als ik hem lange tijd niet heb gezien wil hij de hele tijd op mijn schoot zitten en me alles vertellen. En.....het gaat steeds beter. Ik zie echt een enorme verbetering. De laatste keer kon hij de woorden echt goed uitspreken. Dit gaf me tranen in mijn ogen!!

Vuyani is ook een hartenbreker! Hij is 5 jaar, maar ziet er uit als 3. Dit komt omdat hij een groot probleem heeft met zijn hart en nog vele operaties zal moeten ondergaan. Hij heeft een grote groei achterstand, maar is ondanks alles het meest vrolijke kind van allemaal! Hij moet dagelijks veel medicijnen slikken, maar doet dit zonder zeuren.

Vuyani

Zijn situatie is al vele malen kante boord geweest, maar wonder boven wonder klimt hij er steeds weer bovenop. Hij is gevonden in een ziekenhuis door Dominique (de biologische dochter van Kelaine en Martin). Hij was gedumpt door zijn moeder na geboorte en was al 18 maanden in het ziekenhuis. Hij had een hechting in zijn rug die er al een jaar in zat !! Hij was dus gewoon aan zijn lot overgelaten. Kreeg af en toe iets te eten en dat was alles. Gelukkig vond Dominique hem want anders zou hij niet veel langer geleefd hebben. We weten niet of hij de volwassen leeftijd ooit zal bereiken, maar hij heeft een speciaal plekje in ons hart. Zo zijn er nog vele voorbeelden te geven van hoe de andere kinderen bij Kelaine en Martin gekomen zijn. Kleine Lungu bijvoorbeeld. Zij is in een vuilnisbak gevonden.....

Deze familie betekent erg veel voor mij. Het is een fantastisch voorbeeld voor velen in dit land. De blijdschap van deze kinderen is zo speciaal. En om op te groeien in de warmte van een gezin heeft hun hele leven veranderd!!”

Tot slot

Voor vragen en- of opmerkingen kunt u altijd contact met mij opnemen. Ook als u nog geen folder heeft en deze graag toegestuurd zou willen krijgen, kunt u dit via ons emailadres doorgeven.

Ik hoop dat u zich door middel van deze informatie geroepen voelt ons te (blijven) steunen!

Kim van der Heul.